

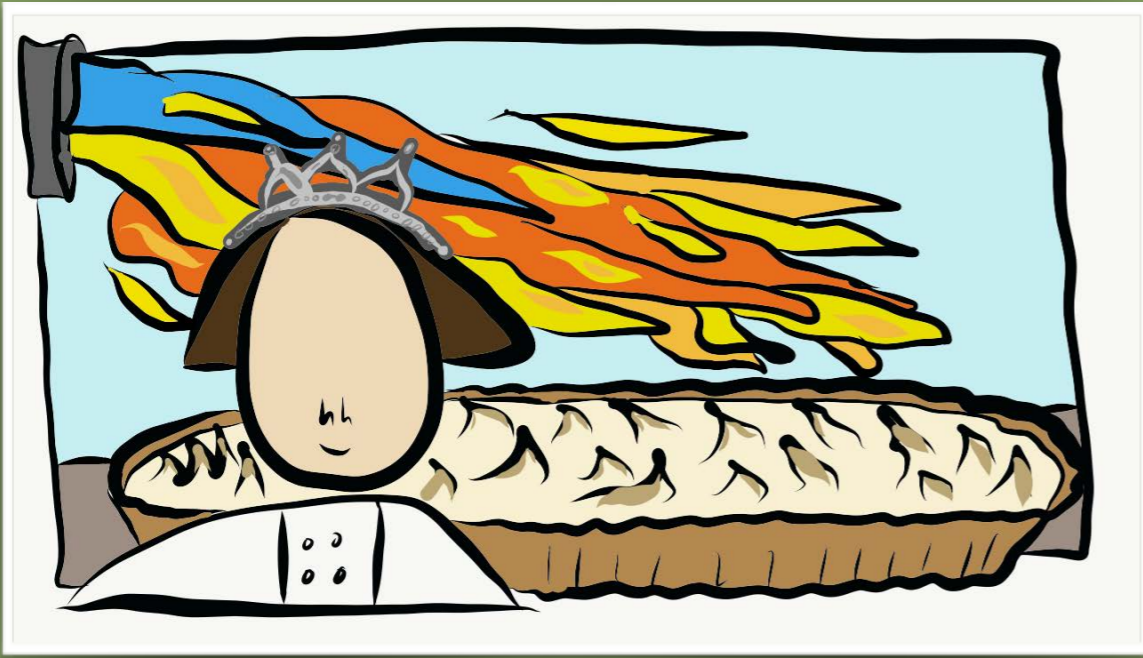
duurzame ontwikkelings doelstellingen

HOTSPOT HUTSPOT

klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

Faye is een soort prinsesje, een oosterse prinses uit een feel-good sprookje. Haar pruillip staat haar goed, haar glimlach staat haar beter.

Faye (36), niet haar echte naam, wil niet in haar eentje verantwoordelijk zijn voor een gerecht bij hotspot hutspot in de keuken. Bij het taakverdelen doen we regelmatig of ze samen met iemand het gerecht gaat maken, maar in de praktijk laat menig collega-vrijwilliger haar snel los, want Faye kan dit gewoon. Ze is alleen een beetje bang om fouten te maken, want ze wil niemand teleurstellen. Faye is dan ook kritisch op het resultaat van een middagje bakken. "Kijk nou, helemaal mislukt, die taart die gister is gemaakt, was veel mooier." Met Chinese tongval staat Faye haar eigen werk af te kraken. Het verschil met de appel-citroen-merengue-taart van gister zit in de bruine randjes van het merengue-branden met de crème-brulee-brander. Haar randjes zijn donkerder bruin. Iets. Plagerig zegt iemand: "ja, gooi maar weg." Ze kijkt beteuterd, maar als ze doorheeft dat er een paar Rotterdams grijnzende gezichten om haar heen

staan, geeft ze de meest dichtbij zijnde etter een mep op zijn arm en schiet ze ook in de lach. Ze krijgt nu de complimenten en het advies dat ze zich niet zo druk moet maken, want ze heeft een puike taart geleverd.

Winst, want een half jaar geleden maakte iemand een geintje over de manier waarop ze pasta ging koken en toen was ze meteen 2 maanden van de radar. Die grote gemene grappenmakers pasten niet in haar sprookje. Tegenwoordig is ze al stukken weerbaarder.

Beleefd, nederig, complimenteus en steeds minder onzeker. Wekelijks weer op een schattige manier dankbaar dat haar collega's met de personeelsmaaltijd met haar vegetarische wensen hebben rekening gehouden.

Lang geleden uit China naar Rotterdam gekomen en natuurlijk in de horeca gewerkt, ze heeft de mooiste serveer-skills van iedereen in het restaurant: Als een bij in een bloemenveld laveert ze sierlijk met haar onderarmen vol met borden door het restaurant naar de juiste tafel. Later is ze in een magazijn gaan werken tussen de kleine automaterialen met leuke mensen om haar heen. "Ik mis ze weleens, want ze waren heel aardig, maar ik werd ziek en kwam thuis te zitten." Er kwam een wending in het feel-good-verhaal. Jaren ziek geweest en iets pijnlijks aan haar been, waardoor regulier werk er niet meer inzat. Met een man met een drukke baan en een zoon die uitvloog, werd het thuiszitten haar uiteindelijk teveel en op advies van een werkconsulent van de gemeente is ze bij hotspot hutspot in de keuken terecht gekomen. "Jullie zijn aardig en lief en ik word blij als ik hier ben." Van Faye wordt je blij en ze zal niet vaak ruzie met mensen hebben gehad in haar leven. Je zou bijna denken dat haar Nederlandse uitspraak, met overduidelijke Chinese invloeden er nog in, haar nog zouden belemmeren, maar ze begrijpt meer dan je zou vermoeden. Ze wil eigenlijk helemaal niet meer in de horeca werken, ze zou het liefst in een kledingwinkel werken, maar het is nog te vroeg. Na 6 uur op een dag is ze versleten, maar ze is zelf met een tussenoplossing gekomen. Sinds twee weken is ze in plaats van 1 dag, 2 dagen aan het werk, maar dan een uurtje minder, stelde ze voor...

duurzame ontwikkelings doelstellingen

LEKKER VOOR JE

Hotspot hutspot werkt met haar activiteiten aan het versterken van de economische en maatschappelijke deelname van kwetsbare moeilijk bereikbare doelgroepen. Hotspot hutspot zet daarbij in op het activeren en verbinden van mensen rond het thema voeding; van het gezamenlijk met vrijwilligers bereiden van goede maaltijden van restaurantkwaliteit, tot het samen met andere mensen eten van deze maaltijden tegen een toegankelijke prijs. Inclusiviteit is hierbij het sleutelwoord: iedereen is welkom en iedereen wordt betrokken bij de activiteiten van hotspot hutspot.

-hotspot hutspot past zo praktisch mogelijk de door de VN opgestelde sustainable development goals [SDG's] toe om maatschappelijke winst te creëren: onze duurzame ontwikkelingsdoelstellingen.

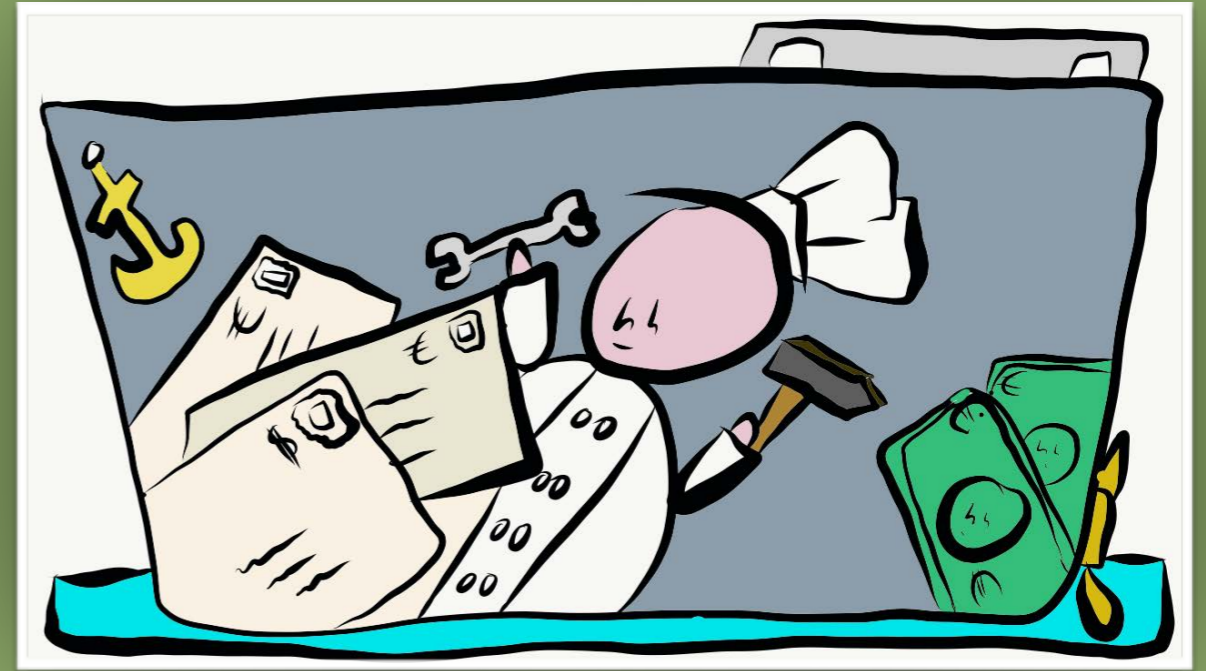
klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

...met een pruillip. Ze weet ook wel dat je eigenlijk met zijn allen tot het eind moet volhouden.

Vol concentratie, met een veilig gevoel dat ze er niet alleen voorstaat en altijd blij en gul met aardige woorden voor de tiener die met haar mee staat te koken.

De verraste werkconsulent die langskwam zei: "Ga jij nog maar een tijdje zo door, die kledingwinkel komt nog wel een keer." Menig sprookjesprinses zou jaloers zijn op het glunderende gezicht dat deze opmerking op haar gezicht veroorzaakte. Voor hotspot hutspot in ieder geval een tijdje feel-good met Faye om ons heen.

Opgeleid als timmerman, met een bijbaantje in de catering van een attractiepark en uiteindelijk als sjorder in de haven beland. Dan zet je ladingen op schepen vast en loop je met een helm op over gladde vloeren in weer en wind. Wikipedia noemt het één van de fysiek zwaarste beroepen in de haven. Dan zal je er ook wel sterk van worden, misschien ook wel mentaal. Want mentaal sterk komt Joey (32), niet zijn eigen naam, wel over.

Vrolijk, spontaan, geïnteresseerd, betrokken.... Twee maanden binnen en een betalende gast die hier in Joey zijn beginweken was komen eten zei: "Zo, die is opgebloeid, hij heeft een veel opener blik en houding gekregen sinds de vorige keer dat wij hier waren." Het gebeurt vaker dat zelfs onze gasten de ontwikkeling van vrijwilligers opmerken.

BEËINDIG ARMOEDE OVERAL EN IN AL HAAR VORMEN

als je als vrijwilliger bij ons binnenkomt, houden we een intakegesprek, maar ook al kokende voeren we vaak goede gesprekken. daarbij wordt duidelijk of de vrijwilliger dromen heeft. sommige vrijwilligers durven [nog] niet te dromen, vaak omdat de persoonlijke basis niet op orde is. daar gaan we dan eerst mee aan de slag. van facebookoproep voor een goed bed, of een koelkast, tot het inzetten van een specialist om financieel overzicht te krijgen, helpen bij ingewikkelde formulieren en meer.

voor gasten: heb je geen geld om wat voor reden ook? we staan graag voor je klaar, kom gratis eten. geen moeilijke vragen, geen gedoe met formulieren. indien nodig geven we je ook nog een tas brood, groente, fruit, en vlees mee, zolang als nodig. we dagen je uit om mee te komen doen. armoede is namelijk meer dan geen geld hebben, het is vaak ook niet [meer] de creativiteit hebben om mogelijke oplossingen te vinden, of het gebrek aan netwerk daarvoor, we helpen je graag verder.

klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

En opgebloeid istie. Joey komt van ver, wel gewoon hier uit de stad, maar op die dag, op dat schip dat het noodlot toesloeg, hij 5 meter naar beneden viel en in het ziekenhuis kwam, kon hij nog niet voorspellen dat dat de eerste dag zou zijn van een heel ander leven dat hij zou gaan leiden. Zijn been herstelde niet meer en hij werd voor meer dan 70% arbeidsongeschikt verklaard. Uiteindelijk was zijn relatie en zijn koophuis onhoudbaar en heeft hij dit in de crisisjaren ver beneden de aanschafprijs moeten verkopen. Envelop na envelop met slecht nieuws, wat hij er niet meer bij kon hebben, stapelden die enveloppen in nare kleuren en met enge logo's zich steeds verder op. Bleef het maar bij een berg papier, maar enveloppen hebben inhoud en op die brieven stonden natuurlijk heel vaak euro- en mintekens en dreigementen. Bewindvoering kwam als opluchting, want dan zou de situatie in ieder geval niet meer erger worden en konden gesloten enveloppen een keer per week doorgeschoven worden naar iemand die ze wel wilde openen en er niet verder geflipt van zou worden.

Thuiszitten, niksdoen, minder leren roken met minimaal weekgeld, proberen toch lekker te koken of een taart te bakken met als één van de weinige vreugdes een lief nichtje. Immuun voor contactoproepen op je telefoon of de deurbel, gewoon niet reageren of opendoen. Altijd met pijn, behalve de drie maanden, dat je die zware pijnstillers achter elkaar mag gebruiken. Slapeloze nachten, dus doorslapend de dag in, raakte Joey vervreemd van de wereld. Ook zijn wereld van dichtbij werd een wereld van ver weg. Tot die koude woensdagochtend dat hij het restaurant komt binnengelopen. Zijn handicap nog duidelijk zichtbaar. "Kan ik hier mee komen doen?" Dan start er altijd wel een gesprek van wie ben je en waar wil je naartoe. Het verhaal kwam er redelijk vlot uit met uiteindelijk de conclusie dat een eigen eetzaak toch wel een stille droom was. Afstandelijk in de eerste weken en steeds maar aan het wegen of die lui bij hotspot hutspot wel te vertrouwen zijn, zegt hij na twee weken: "die eerste middag dat jij mij zat te pushen om sneller klaar te zijn, dacht ik 'Wat een mannetje joh!' Ik was toen bijna weggegaan en nooit meer teruggekomen, maar dat bleek later toch allemaal wel mee te vallen."

In week drie gedraagt hij zich al als mede-eigenaar van de zaak en spreekt al zijn collega's aan het eind van een dienst bestraffend toe: "Wij kunnen veel efficiënter werken en als iedereen zijn eigen zoi opruimt, dan werkt het voor iedereen veel

prettiger, tot morgen!" Zijn 'nieuwe collega's kijken wel een beetje verbaasd, maar iedereen slikt het, want Joey heeft gelijk. In de weken die volgen zit de ene vriend na de andere en uiteindelijk zijn moeder, zus plus partner en lief, vrolijk nichtje bij ons in het restaurant. Ze verwonderen zich, zijn trots op hun Joey, die ze de afgelopen jaren hebben zien wegwijnen en zich nu met reuzestappen terugvecht en aan zichzelf laat zien wie hij wel is, alsof hij het zelf ook vergeten was. Als zijn gasten het eten maar moeilijk kunnen betalen en ze dit uit de voorraad gedoneerde maaltijden krijgen, is Joey trots en dankbaar dat hij hier deel van uitmaakt.

Leuk met meehelpende kinderen, goed met collega's en met zijn timmermansoog binnen een paar weken al 2 dagen laminaat wezen leggen bij een andere vrijwilliger in een deel van de stad, waar hij eigenlijk liever niet komt. Hij lacht en hij zingt en neemt een handje fruit mee om zijn ijsmachine thuis uit te proberen, om de andere dag binnen te wandelen en iedereen op passievruchtenijs te trakteren. Mooie taartjes, nette gerechten, keukeninzicht, kritisch en gewoon ook nog eens een fijne gast om om je heen te hebben. In zijn tweede week ziek naar huis gegaan, want dit dag- en nacht- en werkritme was hij al een tijdje niet meer gewend, lijkt hij nu sterker dan ooit sinds die ene laatste dag in de haven. Een logische volgende stap zou nu een koksopleiding zijn, om dichterbij zijn eettent te komen. Van een stageplaats is hij hier al verzekerd.

Ooit in een fysiek zwaar beroep, staat hier nu een mentaal sterke Joey, die het zich vaak allemaal anders had voorgesteld, maar allerminst uitstraalt dat hij een slachtoffer is. Hij is opgebloeid en staat al voor starttijd met zijn kokskleren aan in de keuken. De keuken was eigenlijk vol toen hij als vrijwilligers aangenomen werd voor 1 dag in de week. "Maakt me niet uit of er morgen genoeg te doen is, ik kom gewoon toch, want anders zit ik thuis niets te doen en dat wil ik vanaf nu zo weinig mogelijk meer doen."

BEËINDIG HONGER, BEREIK VOEDSELZEKERHEID EN GEZONDE VOEDING EN PROMOOT DUURZAME LANDBOUW

er is een hoop verspilling, hier werken we op een hele praktische manier aan:

3 albert heijn's in rotterdam vriezen iedere avond hun vlees en voorverpakte groenten in, die op tgt datum zijn. hotspot hutspot haalt dit 3 keer per week op. we sorteren wat bruikbaar is in onze vriescel en verwerken dit in onze menu's.

iedere week halen we biologische groenten en fruit op bij eosta, maar liefst 2 pallets. groente en fruit met een plekje, te rijp voor wederverkoop, of overschot. nog superwaardevol natuurlijk.

wekelijks halen we een kar brood van gisteren bij bakkerij roodenrijs, helemaal prima natuurlijk om te toasten, tosti's mee te maken of croutons. honger is niet nodig.

we werken zoveel mogelijk naar de schijf van vijf, voor thee betaal je bij ons het minst, en het water krijg je gratis. hoe meer suiker in je drankje hoe duurder het is. vezelrijk waar het kan: volkorenpasta, zilvervliesrijst en bruin brood. geen alcohol en we frituren niet.

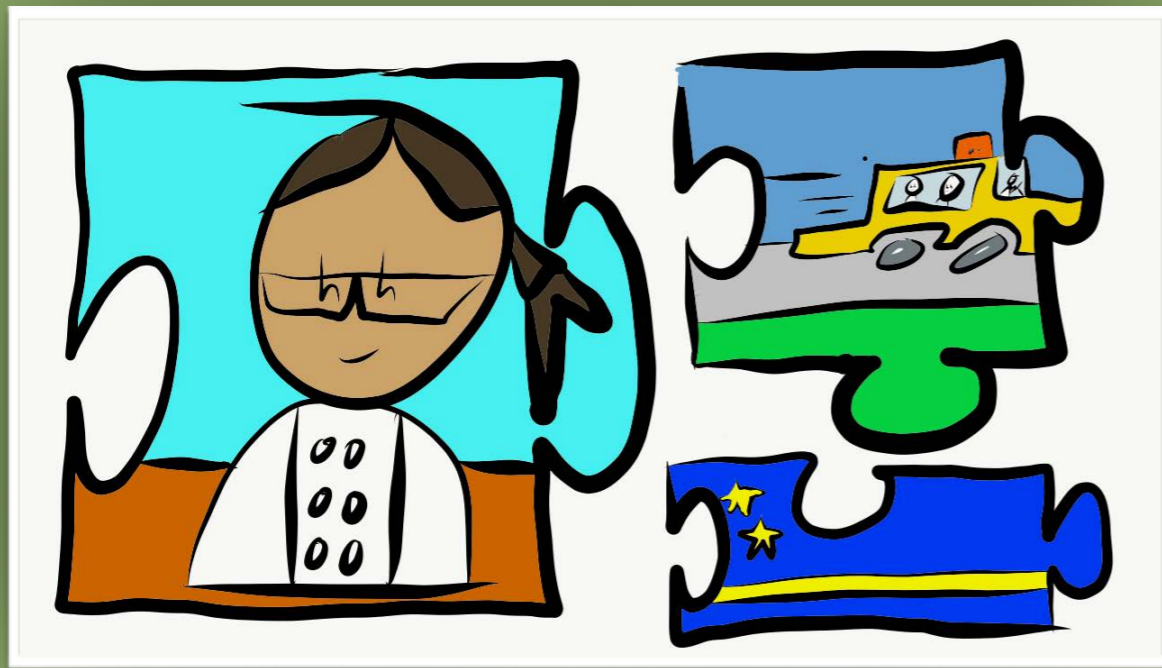
hoe mooi is het te horen van een vaste gast die 5 dagen per week bij ons eet dat ze van t hoogste cholesterolniveau nu naar bijna normaal is.

streekproduct: wat we niet gratis krijgen proberen we zo lokaal mogelijk in te kopen zoals sappen en aardappels van de buijtenhof in rhoon, en kazen van booijs kaasmakers.

klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

Alle puzzelstukjes moeten dagelijks weer gelegd worden. Kinderen uit bed, de oudste naar school met de taxi, overleggen met je man over het dagschema. Afspraken checken, want je bril is kapot, die moet je even wegbrengen, je hebt een afspraak over je uitkering, je moet nog boodschappen doen, je vader op Curaçao nog even bellen om te vragen hoe het met oom is, nadat hij vorige week was gevallen, oppas regelen voor de jongste en op tijd bij hotspot hutspot zijn.

Maira (31), niet haar eigen naam, is een drukke tante. Regelmatig een paar minuten te laat, omdat ze moest pushen om het puzzelstukje vervoer gepast te krijgen. Haar man was nog even weg met de auto en hij nam zijn telefoon niet op.

Met het topje van haar vinger schuift ze haar bril weer iets terug op haar neus. Ze staat geconcentreerd alle smaken en bereidingen aan de bieten uit te voeren die straks nodig zijn voor het voorgerecht. Ze vergeet weleens de tijd en vergeet weleens tijdig om hulp te vragen, maar als ze het gerecht in haar hoofd heeft en het grotere

plaatje overziet, dan tovert ze als een machine identieke gerechten op onze tegels die exacte kopieën zijn van de maandagavond-voorbeeldfoto, maar “welke klojo heeft gisteren niet goed opgeschreven op de sticker op dit bakje in de koeling welke bereiding deze krotten al hebben gehad?” Haar systeem moet kloppen, dat werkt het fijnst.

Vorig jaar leken alle stukjes niet meer lekker aan elkaar te puzzelen: Alles zat tegen. Eigen gezondheid van haar en haar man <ook een fijne vrijwilliger bij ons geweest, totdat zijn oogdruk teveel protesteerde>, gedoe met de uitkering, familie zaken op de antillen die voor spanning en heimwee zorgden en nog wat zaakjes. Ze zat even niet meer lekker in haar vel, was ook in de keuken wat stiller en thuis was het dus ook soms minder gezellig, maar Maira lijkt zich nu weer helemaal teruggeknopt te hebben.

Ze is al anderhalf jaar een trouw kokkie in ons restaurant en is steeds meer de mevrouw aan het worden, die ze verdient te zijn. Haar ogen stonden niet recht in de kassen en daar is ze laatst aan geholpen. Wow! Wat een verbluffend resultaat en wat een handicap als je eerste indruk bij mensen altijd met je ogen te maken hebben. Te vaak voelde ze zich niet serieus genomen. Achter die kijkers zat altijd al die pientere dromer met MBO niveau 4-papieren op zak, maar nu klopt ook haar eerste indruk. Nu is ze ook maar even in deeltijd haar opleiding tot zelfstandig werkend kok gestart, en vertelt wekelijks trots wat ze allemaal leert en hoe interessant ze dit allemaal vind.

Ze werkt toe naar een droom: Een enkele reis met haar gezin naar Willemstad en dan haar eigen hotspot hutspot Curaçao openen. De opleiding en de ervaring in Rotterdam, zijn allemaal puzzelstukjes, om goed voorbereid de definitieve oversteek te maken terug naar haar geboortegrond, waar nog zoveel familie woont en waar ze zoveel contact mee heeft via haar telefoon. Vorige zomer was ze daar. Toen ze terugkwam hebben de Antiliaanse lollies nog weken door het restaurant gezworven. Ze was op tijd terug om haar hotspotcollega te verrassen met een zelfgebakken taart op haar verjaardag, die ze in het weekend om niet naar de andere kant van de stad

VERZEKER EEN GOEDE GEZONDHEID EN WELZIJN VOOR ALLE LEEFTIJDEN.

hotspot hutspot knopt er voor dat welzijn de nieuwe welvaart wordt. je goed en gezond voelen is veel belangrijker dan de nieuwste telefoon of flatscreen hebben.

werk doen waar je blij van wordt , is heel veel waard, dat merken vooral onze vrijwilligers met een verslavingsverleden zoals van zero & sano, die vaak een route hebben gevolgd in wat de maatschappij of directe omgeving van hun verwachtte, daarop stuk liepen.

meedoen is winnen. zoveel rugzakjes bij hotspot hutspot en dingen waar je dacht dat je dat niet kon. wij kijken naar wat je wel kan.

zo hebben we vrijwilligers uit het speciaal onderwijs, yulius, zuidwester, orion, stichting bont, en pameijer.

veel van onze vrijwilligers zitten in de schuldsanering. je hebt dan geen aanvullende ziektekostenverzekering met tandartsdekking. hiervoor hebben we goede contacten met dante tanden in lombardijen.

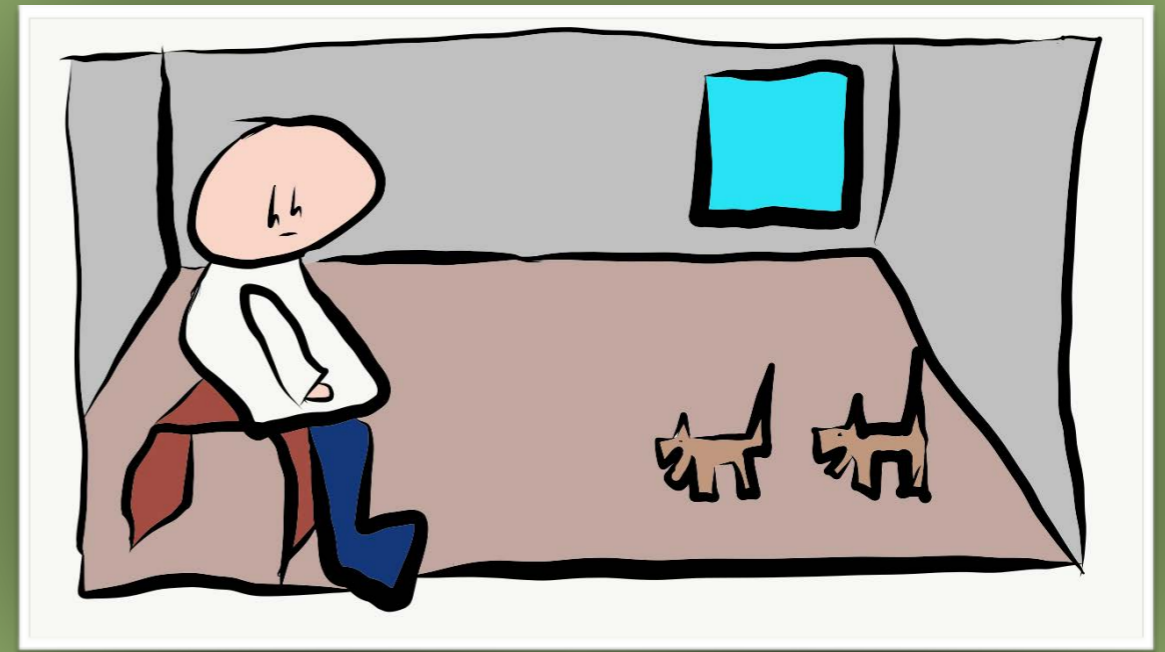

klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

Daar rijdt ze wel auto hoor, hier niet, daar is haar paradijs.

Nu gaat ze bij ons weg. Nog niet naar Curaçao, nog niet naar huis, maar tussendoor heeft ze een nieuwe puzzel te klaren. Een hele mooie. Als het contract klopt, ze voldoende uren krijgt en meer gaat verdienen, dan ze doet met een uitkering en een kleine hotspot hutspotvergoeding, dan stroomt ze door naar een commercieel restaurant uit ons netwerk. Eindelijk van die vervelende uitkering af. Niks lekker makkelijk, die uitkering. Een blok aan haar been, met veel gezeur en gedoe en een aantasting van haar ego. Maira wil serieus genomen worden en met alle puzzelstukjes van afgelopen tijd op de juiste plek, begint er al een heel fijn plaatje zichtbaar te worden.

Bennie (40)

Versierd onder de tatoeages lukt het hem eigenlijk niet om superstoer te blijven als je hem leert kennen. Als zijn mond opengaat sta je opeens met een hele zachte, beleefde, aardige jongen te praten.

Opgegroeid in Crooswijk, woont Bennie (40), niet zijn echte naam, nu met 2 hondjes 3 hoog achter in een appartement in Rubroek. Anders dan hij zijn toekomst als kind had voorgesteld, heeft hij de tikken die het leven kan hebben, wel ontvangen. Wie niet tegenwoordig? Maar Bennie zijn verhaal aanhorend, is het weer net of er iemand venijnig in het velletje van je hart knijpt.

Van baantje naar baantje kwam hij een paar jaar geleden in een keuken van een zorginstelling terecht, tot het daar niet meer ging en hij door psychoses thuis kwam te zitten. Opnames, therapieën, zoeken naar de juiste medicatie, begeleiding, schulden,

VERZEKER GELIJKE TOEGANG TOT KWALITEITSVOL ONDERWIJS EN BEVORDER LEVENSLANG LEREN VOOR IEDEREEN.

hotspot hutspot is een plek met alleen maar gemotiveerde leerlingen, en anders mag je gewoon thuisblijven. als je gemotiveerd bent leer je veel makkelijker.

we moeten toe naar een leerrecht in plaats van een leerplicht.

en.. leren doe je niet alleen op school, maar ook van elkaar. daarom is het zo mooi dat iedereen vanaf 10 jaar mee mag doen.

speciale aandacht verdient de groep mbo1 en mbo2 stagiaires. zij moeten nog leren werken, en vergen voor een commercieel bedrijf vaak te intensieve begeleiding, we krijgen jaarlijks veel meer aanmeldingen voor stages dan we kwijt kunnen om goed te begeleiden. als deze groep niet de kans krijgt te leren werken, dan creëren we een nieuwe generatie laagopgeleiden die in een uitkering belanden. zodra ze tegen niveau 3 aan zitten helpen we ze zo aan duurzaam betaald werk vanuit ons netwerk.

hotspot hutspot is een fijne plek voor mensen die nog niet goed nederlands spreken, zoals statushouders, het werk op de vloer helpt concrete dingen te benoemen in het nederlands. omdat we met heel veel culturele achtergronden en talen op de werkvloer staan, leer je sneller nederlands dan bijvoorbeeld in een klas met alleen maar statushouders uit syrie. de taal spreken is toch echt het belangrijkste om goed in te burgeren, en de meest duurzame weg naar werk.

we leiden onze vrijwilligers naar een opleiding, en onze stagiaires naar diploma en werk, samen met talentfabriek010, jinc, opdc, accent college, zadkine, albeda, stc, inholland social work, edudelta, wartburg college, hoedje van papier.

alle betaalde krachten bij hotspot hutspot zijn erkend leermeester.

we zijn erkend leerbedrijf voor:

Assistent horeca, voeding of voedingsindustrie niv 1

Assistent logistiek niv 1

Gastheer/-vrouw niv 2

kok niv 2

Logistiek medewerker niv 2 s

Medewerker facilitaire dienstverlening niv2

Uitvoerend bakker niv 2

Zelfstandig werkend kok niv 3

Begeleider specifieke doelgroepen niv3

Leidinggevende keuken niv 4

Persoonlijk begeleider specifieke doelgroepen niv 4

ten slotte: van onze vrijwilligers heeft nog geen 10% een rijbewijs, terwijl het een flinke boost naar werk kan zijn, we hebben daar een mooi plan voor wat we nog willen realiseren.

klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

bewindvoering. Een rugzak wordt een koffer met wielen, om alles met je mee te zeulen. Maar Bennie hoefde niets mee te zeulen, want hij bleef thuis. Er was voor het ongemak ook nog maar even straat- en smetvrees bij hem ontwikkeld. Een huishouden van drie: Bennie met twee schattige hondjes, die je eerder bij de koningin van Engeland zou denken, dan bij hem. De enige die wekelijks een keertje over de vloer kwamen, waren zijn moeder en zijn begeleider. Door smetvrees geen dichtgeslibde mancave, maar ook niet het paradijs, waar hij ooit van droomde.

Stapje voor stapje, met vallen, opstaan en weer terugglijden leeft hij nu van een schamel bedrag per week, aangevuld met boodschappen en reststromen die hotspot hutspot in natura aan hem geeft, zodat elke kleine verdienste niet rechtstreeks verdwijnt in de gulzige mond van de bewindvoering.

Met een eigen dikke bult, moet je op de blaren zitten, denk je misschien met papieren getallen in de krant. Mensen die de maatschappij geld kosten, bla bla bla, hard aanpakken. Maar hoeveel mensen strijden er gewoon niet tegen de waanzin in hun eigen hoofd, die ze niet onder controle krijgen.

Bennie durfde niet meer groot te dromen, maar wat een wonder, dat hij opeens op een zonnige dag in de tuin van het restaurant zat te wachten op een intakegesprek bij hotspot hutspot, nadat hij zich had aangemeld als vrijwilliger, maanden geleden. Straatvrees was nog aanwezig, maar hij durfde nu al wel voorzichtig op een paar honderd meter van zijn huis te komen. Van "spiegozers" (psychoses) had hij al langer geen last meer gehad. De intake had geen maand later moeten zijn, want dan was zijn sterke moment misschien alweer voorbij geweest. "Dromen over de toekomst? Eerst maar es kijken of ik dit vrijwilligerswerk een paar weken volhou..."

Zie Bennie nu eens gaan, drie dagen in de week, 4 uur per dag en vanaf deze week 5 uur per dag, omdat hij zijn grenzen wil verleggen. Dit was een jaar geleden ondenkbaar. De ene week zegt hij: "laat mij maar in mijn eentje in een hoekje een personeelsmaaltijd in elkaar frotten, want ik voel dat ik er eigenlijk niet ben", om

uiteindelijk toch weer helemaal opgeladen naar huis te gaan. De andere dag wil hij samen met een collega en een binnengewandelde tiener zijn passie gooien in een artistiek voorgerecht. Hij maakt contact met mensen en culturen, die hij nooit zou zijn tegengekomen en verstoppt weleens een steranijs en een kaneelstaaf in een appeltaart. Hij kwam erachter dat hij niet eens degene was die de meeste medicijnen op een dag gebruikt.

Hij lacht, hij komt zijn hart luchten, slaapt weer eens slecht en was afgelopen jaar een maand uit ons systeem voor opnames en onderzoeken. Dan kan hij opeens niet komen, omdat hij ook de honden van zijn moeder te logeren heeft en kan hij thuis niet weg, anders blaffen ze de buurt bij elkaar. Het is moeilijker 'nee' zeggen tegen je eigen moedertje, dan tegen je werk. Maar Bennie wil helemaal niet thuiszitten, dat weten wij en wij zijn het "bedrijfsleven" niet, dus het is goed zo. Maanden geleden liet hij dit niet eens weten en tegenwoordig communiceert hij erover.

Hij bezit zijn eigen bijzonder normale positie in de keuken van Hotspot Hutspot, waarin hij zich veilig voelt en zijn omgeving vertrouwt. Hij schrikt er soms achteraf van met hoeveel mensen hij eigenlijk vrij gemakkelijk een praatje maakte en hoe gemakkelijk hij zijn voorgerecht bij onbekende mensen serveerde. "Kan ik nog een vleessie mee naar huis nemen? Ik krijg mensen op visite."

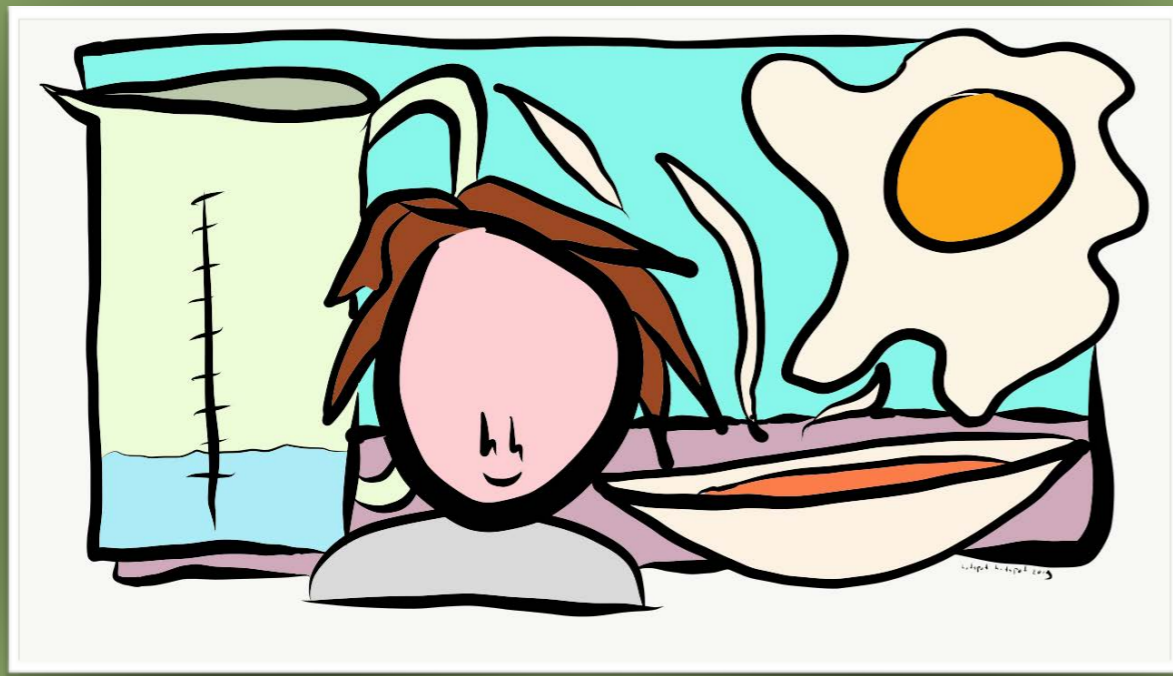
Verfrommeld als hij vorig jaar was, is hij allang niet meer als je goed kijkt. "Kleine stappies...", zoals hij het zelf zegt. Grote stap, denken wij. Binnenkort maar weer eens vragen, of er al wat dromen door de wegtrekkende mist zichtbaar zijn geworden.

LEKKER VOOR JE

klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

"Ik wil me nergens mee bemoeien hoor, maar ik heb een beetje het idee dat de linzensoep verbrand is...", komt ze voorzichtig melden. De chef reageert met een mix van glimlacherij en verzuchting en gaat in de keuken kijken waar Enita met de soep staat te stoeien. Gelukkig bemoeit Janna zich wel met de voortgang in de keuken en kijkt altijd verder dan haar eigen mes lang is.

Janna (58), niet haar echte naam, is een fijn mens. Met een vriendin kwam ze in april ons restaurant binnenstappen. Ze zat veel te veel thuis en wilde na het overlijden van haar echtgenoot weer onder de mensen komen en wat te doen hebben. Een fijn huis met een grote tuin, een dochter met een auto en lekker een keer per week bij hotspot hutspot in de keuken. In het begin vroeg ze alles, vond ze veel raar en had altijd wel ideeën hoe er gemakkelijker gewerkt kon worden. Een prima thuishok die in onze keuken ook kwaliteit wil leveren.

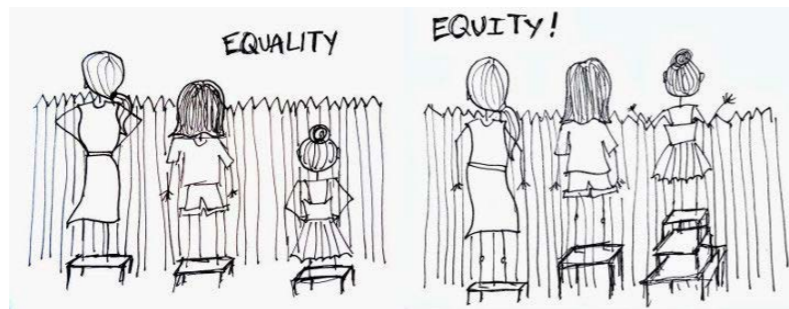
"Moet ik dan één derde eidooier extra toevoegen?" Vroeg ze eens bij het omrekenen van een recept naar een ander aantal personen. "Een scheutje, hoe veel is dat dan?" Geef Janna maar milliliters en grammen om mee te werken.

Ze kent inmiddels alle hoekjes en gaatjes in de levendige keuken en wordt al vaker ingezet om nieuwere mensen op sleeptouw te nemen. Af en toe heeft ze helemaal geen zin in een praatje en gaat ze lekker aardappels schillen in een hoekje, hoe meer hoe beter: "gewoon lekker bezig zijn". Vandaag was ze aan Otto gekoppeld, ook natuurlijk niet zijn echte naam, om hem mee te nemen in het hoofdgerecht. Toen ze dit hoorde gingen haar ogen, bijna onmerkbaar, een millimeter meer open: "Okeeeej... Ik zet hem wel lekker aan de rasp", antwoordde ze serieus toen de taken verdeeld werden. Otto kostte haar vorige keer veel uitleg-energie en Janna zag de bui alweer hangen, maar ze heeft hem prima aan het werk gekregen zonder dat hij haar om de haverklap 'logische' dingen vraagt.

"Ik vind het hier leuk hoor, maar er moet wel wat te doen zijn. Vorige week waren er een keer wat minder gasten en was het recept eenvoudig. De mis-en-place hadden we al snel klaar en toen was er niet veel meer te doen." Janna vindt bij hotspot hutspot een plek, buiten haar eigen kring, waar ze even weg is van haar veranderde leven. Even geen 'goedbedoelde' adviezen waar ze niets mee kan, even wat zorgen loslaten, even lekker haar verhaal kwijt, even lekker roeren, snijden en bakken. 's Avonds gaat ze dan opgeladen weer naar huis en heeft in en om huis nog genoeg te doen.

Toen we een keer met alle vrijwilligers gingen klimmen in het Kralingse Bos wilde ze niet de boom in, maar kwam wel, drie kwartier op de fiets, om haar aandeel van het team te zijn.

De linzensoep kon vandaag gered worden en Janna doet haar ding. Gewoon top, gewoon lief, gewoon gewoon, gewoon bijzonder.

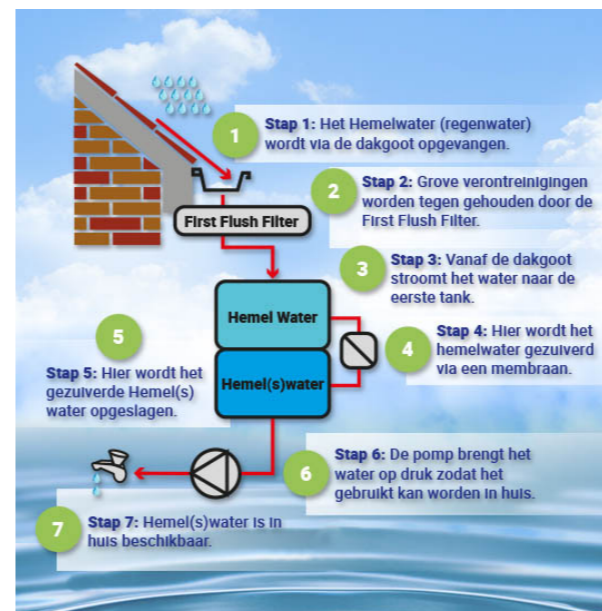
we gaan nog een stap verder bij hotspot hutspot. je mag gewoon zijn wie je bent bij ons, jong en oud, en we zullen je als gelijke behandelen. het gaat ons niet om waar je vandaan komt, maar waar je naar toe wil. natuurlijk betekent dat niet we iedereen het zelfde behandelen, we geven iedereen wat ie nodig heeft om zich goed te voelen. dat kost bij de één meer energie als bij de ander.

alle vrijwilligers krijgen de zelfde vrijwilligersvergoeding, alle betaalde krachten verdienen hetzelfde.

water. dat krijg je gratis bij hotspot hutspot, gewoon uit de kraan, want dat is prima water. flesjes water en het plastic en transport wat daar bij komt kijken, is natuurlijk onzin. water is een belangrijk onderdeel van de schijf van vijf, daarom voegen wij ook heel bewust ijs toe aan onze dranken.

wateroverlast is een steeds groter probleem in rotterdam, daarvoor hebben we onze tuinen, met zo min mogelijk tegels.

we willen nog erg graag gaan experimenteren met regenwater als drinkwater, na filtering. gewoon omdat het kan, en logisch is.

klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

“Mijn zus is gewoon een lui mormel, daar ken ik zo boos om worden, dan denk ik: er is niets met je aan de hand joh, ga eens even wat met je leven doen.” Als Maaïke net binnen is op een gure dag, dan zie je haar oogcontact met je zoeken door de niet beslagen stukjes van haar bril.

Maaïke (27) is stagiaire MMZ bij hotspot hutspot, medewerker maatschappelijke zorg. Rotterdamser hebben we ze op het moment bijna niet. Thuis zit ze tussen de zussen, die wel of niet lekker aan de toekomst aan het werken zijn en een broer die ZZP-schilder is. Maaïke doet voor hem de facturen. Op haar stage komt ze aanrijden met een karakteristiek paars mormel van een autootje, wat daardoor weer heel charmant is. Haar vorige stage paste niet goed bij haar en heeft ze eigenlijk een beetje verpest door op de verkeerde manier te klagen over haar stagebegeleider. Sinds die tijd zit haar SLB-er in haar nek te hijgen en is niet snel tevreden met het werk dat Maaïke levert. Ze zit in haar laatste jaar en deze stage moet nu toch echt wel even een succes worden. Maaïke moest even wortelen bij ons, voor ze ging bloeien. Probeer ook maar eens je maatschappelijk begeleidende rol te pakken als je bij ons in de keuken komt. Je kijkt eerst je ogen uit van deze bonte stoet culturen, leeftijden en karakters die hier

de melodie bepalen. Toch heeft ze in overleg met de locatieleider een projectje voor haar stage gevonden. “Denzel willen we altijd al wat meer aandacht geven, dus als jij hem op sleeptouw neemt en kijkt of je hier je stage-opdrachten omheen kan bouwen...” De opdrachten van een MMZ-stagiaire, voor het begeleiden van specifieke doelgroepen, gaan kortgezegd over het begeleiden van een ‘cliënt’ en daarbij het bevorderen van vaardigheden en zelfredzaamheid op diverse gebieden van iemands leven. Haar motivatie: “Ik wil mensen helpen. Ik denk door de dingen die ik meegemaakt heb, dat ik iets kan betekenen voor anderen.” Voor haar project begon vertrok ze steeds stilletjes naar de spoelkeuken om daar hard te werken en zat ze in de pauze alleen met haar medestagiaire. Toen het project begon, ontpopte Maaïke zich als de meest strenge juf die je je kan voorstellen, maar dit bleek niet goed te werken. Zoekend naar haar begeleidende rol bleek ze als snel de juiste snaar te hebben gevonden. Binnen een paar weken liet Maaïke haar eerste werkstuk over cliënt D. zien. Haar analyse over Denzel was indrukwekkend. Denzel (15) is een uitdaging in de keuken wat betreft concentratie, toegewezen taken, telefoongebruik, geintjes maken op elk onhandig moment, spelend rondrennen, flirtgedrag. “Denzel heeft baat bij een positieve benadering.” horen we zijn school in gedachte zeggen. Maaïke won binnen een paar dagen zijn vertrouwen en kreeg wél van hem te horen wie hij echt is. En geloof ons, er zijn leukere omstandigheden om in op te groeien, kwamen we door deze analyse achter.

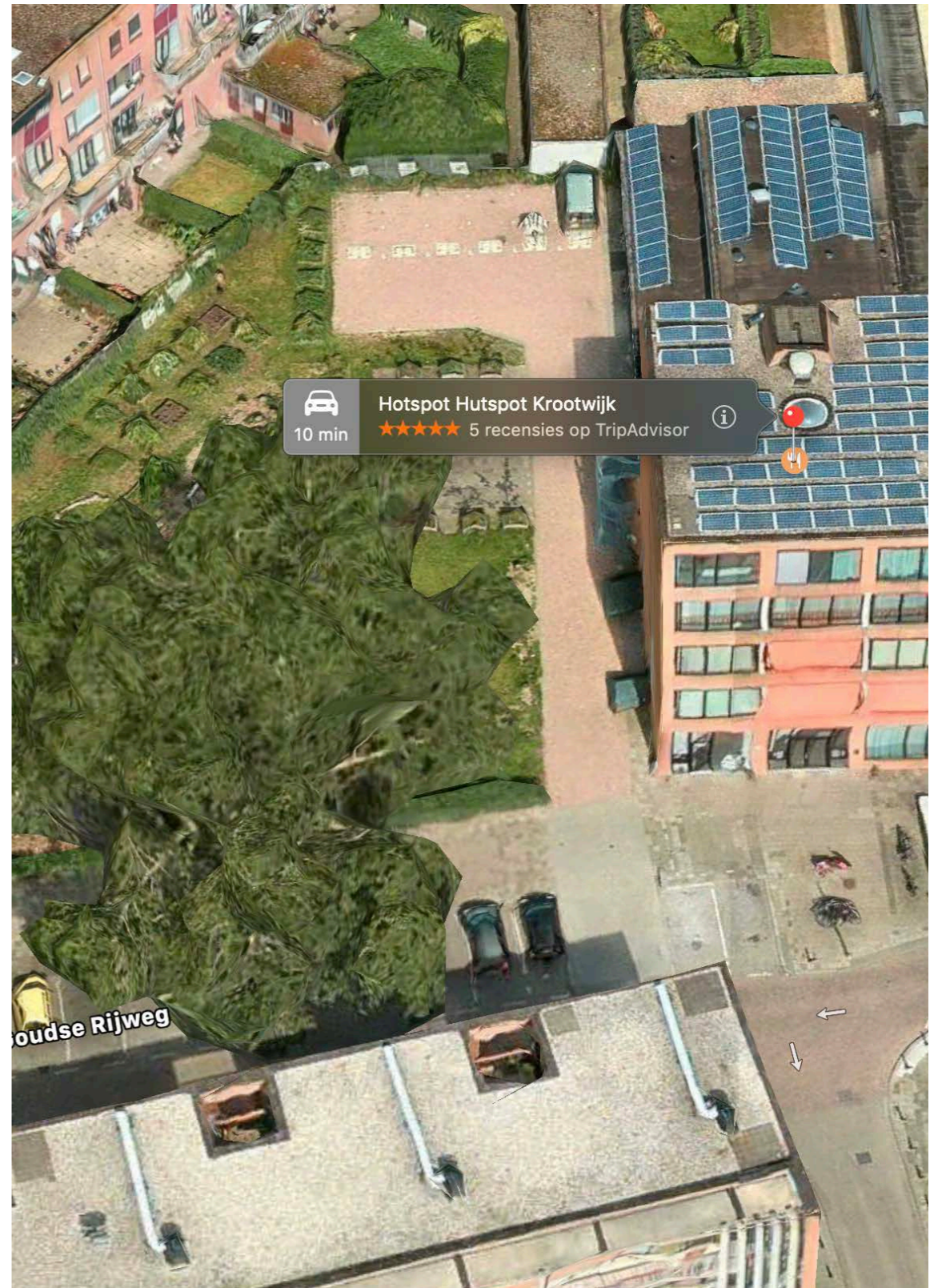
En het mes snijdt dus aan meerdere kanten: Denzel krijgt steeds meer de ruimte die hem toekomt, Maaïke kreeg een boost in haar zelfvertrouwen (haar stage werd meteen leuker en betekenisvoller) en de chef kan elke week iets gemakkelijker de mis-en-place uitzetten. Denzel krijgt zijn plek, Maaïke bloeit als het Zuiderpark in juni en de chef heeft overzicht én is minder moe aan het eind van de dag. Maaïke gaat meters maken en knallen om haar opdrachten voor elke deadline op tijd in te leveren, want haar talent voor werk in de maatschappelijke richting is ons al wel duidelijk. Bij een stagegesprek schoof er nog een teamlid van hotspot hutspot aan om mee te denken over de invulling van haar stageopdrachten, wat Maaïke niet had verwacht en waarvan ze zo schrok, dat ze bijna dacht dat haar stage weer voorbij was. Maar Maaïke: naast dat we erg blij met je zijn denk je toch niet dat we dat paarse autootje nu al kunnen missen?

DUURZAME ENERGIE

hotspot hutspot zit altijd op tijdelijke lokaties, restjes van de wijk, zeg maar, plekken waar je niet alles zelf kan beslissen. waar mogelijk plakken we overal zonnepanelen, we werken overal volledig elektrisch en we koken op inductie. als we verlichting moeten vervangen, doen we dat

natuurlijk alleen nog maar met ledlicht.

klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

Beeld je het volgende even in: De meest aanstekelijke lach uit de mond van een Antiliaans-Rotterdamse schat van een vrouw.

Daarbij krijg je een glunderend gezicht, grijzend kroeshaar en een knipogende gouden tand. Laten we haar Audrey noemen. In #kleinrdam wordt nooit iemands echte naam gebruikt.

Audrey (57) is vrijwilliger-plus bij ons in de keuken. Ze geeft leiding over verschillende dagdiensten en is trouw en voorspelbaar. Zij is in Nederland bij een grote zorginstelling vrijwilliger geweest in keukens en restaurants, totdat die kassa voor de laatste keer rinkelde en ze vriendelijk bedankt werd voor haar inzet. Hierna is Audrey bij hotspot hutspot gekomen. Dit was wel even wennen, want van een maaltijd in een kunststof bakje met drie vakjes, even ontdooien en opwarmen in de oven, werkt Audrey nu bij ons met meer verse ingrediënten dan voorheen en is kant-en-klaar verleden tijd. Met goede smaak, een prettige manier van leidinggeven en fijn kookinzicht, heeft Audrey dit moeiteloos opgepakt.

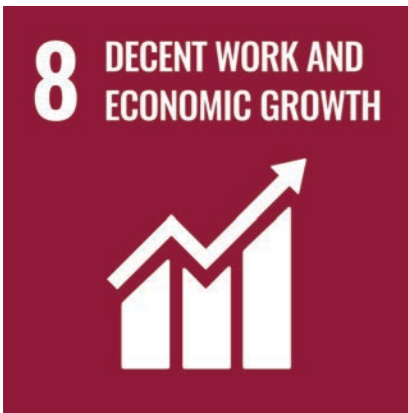
Een aanpakker, met een kneiterwarm hart. Geen ratelende kletser, maar een stille kracht die zorgt dat een mooi gerecht op tijd geserveerd kan worden.

Toch heeft Audrey eigenlijk helemaal geen instelling of organisatie nodig om voor anderen bezig te zijn. Langer dan 28 jaar geleden, want zo lang is ze nu in Nederland, ving ze het ene na het andere kind op op Curaçao. Als ouders geen geld hadden, of geen stabiele omgeving konden geven. Als ouders moesten werken, of kinderen gewoon een plek nodig hadden om gezond te eten of goed te slapen. Ze moet nog maar eens een fotoboek laten zien hoe ze dat deed en hoe gezellig vol het er bij haar thuis uitzag. Hoe ze dit betaalde is ook een raadsel, want ze heeft hier voornamelijk zelf geïnvesteerd. Zou haar salaris van het schoonmaakwerk in hotels en haar baantje in een snackbar hier voor een groot gedeelte aan op zijn gegaan?

Toen kwam ze naar Nederland met haar zus. Het lijkt net of er een rilling over haar rug loopt, want ze weet nog hoe koud het was. Ze kende de taal helemaal niet goed, maar kwam hier al snel in contact met oude bekenden, die haar op weg hielpen. En wat ze toen ging doen ligt bijna voor de hand. Gewoon waar ze goed in is: opvangen en ondersteunen en de deur opengooien voor wie bij Audrey in haar nest weer op wil warmen. Hier een maaltijd, daar een bedje, voor haar een jasje en voor hem nieuwe schoenen en een kopje thee. Hoeveel kinderen ze ooit heeft mogen helpen, weet ze echt niet meer. Even de ouders ontlasten en waar mogelijk bijsturen.

Laatst kwam ze een van die kleintjes uit Curaçao tegen, midden in Rotterdam. Wat een flinke kerel was dat geworden. Ze had hem dus al meer dan 28 jaar geleden voor het laatst gezien, maar ze herkenden elkaar meteen. "Ook Nederlandse jongens en meisjes hoor", zegt ze. "Een van die Nederlandse jongens gaat binnenkort trouwen." Lachend zegt ze: "Ik wil een kasteel vol met kinderen, dan ga ik nooit meer koken en zorg ik dat ze om de beurt voor mij zorgen." Een lach van Audrey en iedereen in de nabije omgeving begint mee te stralen.

FATSOENLIJK WERK EN ECONOMISCHE GROEI

dat is waar we met onze vrijwilligers naar toe werken. laten zien dat werken leuk, en waardevol is, dat werken loont, voor je portemonnee, voor je sociale contacten, en voor je persoonlijk geluk, je welzijn.

als je in de schuldsanering zit lijkt werken geen zin te hebben, omdat je er alleen maar je schulden mee aflost, we gebruiken deze tijd graag om bijvoorbeeld een bbl-opleiding [1 dag per week naar school] te volgen. veel van onze vrijwilligers hebben namelijk geen startkwalificatie. stage lopen is dan je vrijwilligerswerk bij hotspot hutspot. zo kom je er ondanks je fouten uit het verleden, toch sterker uit. leeftijd speelt daarbij geen rol.

in 2020 zullen we samenwerken en faciliteren voor mooie initiatieven:

intelligentfood aangesloten bij [samentegenvoedselverspilling.nl](https://www.samentegenvoedselverspilling.nl), gaat van industrieel restkorstdeeg high-end producten produceren. onze keuken en onze

reststromen worden daarbij gebruikt.

fier, landelijk expertise- en behandelcentrum op het terrein van geweld in afhankelijkheidsrelaties, is in het pand van hotspot hutspot lomba gevestigd, zij gaan onze keuken gebruiken voor het op zetten van een rotterdamse lokatie van [bloomingbakery.nl](https://www.bloomingbakery.nl).

in april 2020 start hotspot hutspot schieham, goed bereikbaar ook vanuit rotterdam west. dat is een mooie aanvulling op onze lokaties in oost en zuid rotterdam. zo blijven we in kleine stappen aan een web van lokaties waar je terecht kan voor goed duurzaam eten voor weinig en plekken waar je je leven op de rit kan krijgen. het de groot fonds investeert in een vervallen gymzaal, en maakt daar een superduurzame hotspot van voor schiedam. we zullen hier ook een bakkerij gaan starten.

in lomba experimenteren we met daghoreca, om zo nog meer plekken voor vrijwilligers te creëren.

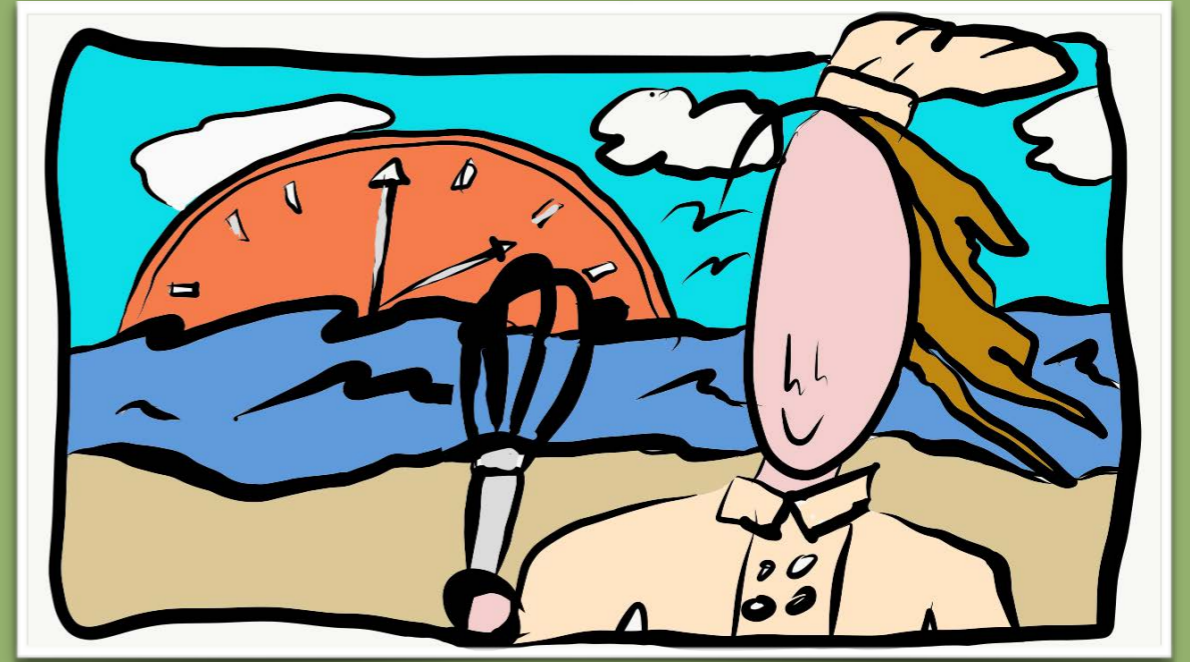
klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

om te helpen bij hotspot hutspot, haar kleinzoon. Nou ja, voor het gemak noemde ze het maar haar kleinzoon, want eigenlijk is zijn vader een zoon van haar zus. Een ander familielid kwam ooit vragen of zij zijn kind een beetje op de rit kon krijgen: "Alleen als jijzelf je best gaat doen om iets van je leven te bakken!" Was haar strenge antwoord. En dat heeft geholpen, want die neef is nu na opleidingen en verschillende baantjes als jongerenwerker aan de slag in de buurt van het Centraal Station. Zo ziet Audrey het graag. Helpen tot iemand het zelf kan en dan loslaten. Ondertussen heeft ze door wat er in de keuken gebeurt en loopt ze weg om de pan van Jason te controleren op kwaliteit en hem verder op weg te helpen.

Zonder kasteel is ze al meer dan tevreden. Haar laatste vakantie was 10 jaar geleden, naar Willemstad. Volgend jaar hoopt ze weer te gaan. Ze heeft in Rotterdam haar appartementje, haar vrijwilligerswerk en haar dochters en kleindochters in Hoogvliet. Er zit geen klontje klagen of teleurstelling in haar verhalen. 's Avonds kookt ze thuis voor zichzelf, maar regelmatig wordt ze in haar flat op de zevende etage bij vrienden uitgenodigd om mee te eten. Vanavond niet: ze gaat naar haar dochter om te helpen met verfwerk in huis. En morgen ook niet, want dan gaan ze met een groepje ex-vrijwilligers van de eerder genoemde zorginstelling uit eten. Regelmatig eten ze nog samen aan een tafel voor 10 personen.

Wie weet of haar kleine grote droom nog uit gaat komen: Een eethuisje. Ze zou een duwtje en wat hulp kunnen gebruiken om dit te ondernemen, maar het zou er gezellig zijn, het eten lekker en vast niet duur. Audrey is tenslotte tevreden met genoeg. Zo rijk kom je ze niet elke dag tegen

Soms bestaat er het beeld van hotspot hutspot dat we alleen maar met "dat soort mensen" werken. Nou, inderdaad! Wij zijn dat soort mensen, u toch ook. Mensen met een verhaal dat je liever niet in de etalage van je leven had gezet. Laten we eens kort meekijken met Carolien (een jaar of 46), niet haar echte naam, die bij ons op de vloer liep. Lief betrokken, serieus, aardig voor haar collega's. ZZP-er.

U heeft haar vast weleens gezien in de catalogus van een modebedrijf. Want ze is namelijk fotomodel. Niet zo eentje met tuitlippen of teveel make-up, maar gewoon fotomodel voor kledingfolders bijvoorbeeld. Een heel net beroep, maar volgens haar "af en toe moeilijk uit te leggen" aan mensen. Niet altijd gemakkelijk om je hele week te vullen en hier een fulltime baan aan over te houden. Ze kan er redelijk van rondkomen, maar houdt wel tijd over, want ze wil niet stilzitten. Vrijwilligerswerk is een goede optie dan. Een aantal uur in een leeszaal om mensen te helpen met het juiste boek te kiezen en voor te lezen waar nodig en allerhande klusjes en bij hotspot

ongelijkheid is er op vele vlakken, dat zien we als een uitdaging. juist daarom willen we gasten binnen die met een groep kiezen voor een duurzaam culinair menu, maar ook de eenzame oudere voor de voordelige hap. in krootwijk zijn we gestart met 1x per maand een aanschuiftafel, en dat loopt best lekker.

inkomens gelijkheid: sommigen worden gekort op een uitkering omdat ze een vrijwilligersvergoeding ontvangen, daar gaan we strijd voor aan. wij vinden dat niet terecht.

er is momenteel veel aandacht voor eenzame ouderen, maar ook eenzaamheid in het algemeen is een stevig issue.

het feit dat we met onze hotspots leegstand opvullen zorg al voor meer veiligheid in de wijk, maar we houden ook dat oogje op de buurvrouw of het wel goed gaat, we maken een rondje zwerfvuil, en als we zien dat er gedeald wordt op straat voor ons, gaan we bellen.

ieder jaar planten we weer meer fruitstruiken en bomen, en daar zetten we geen hek omheen, het zijn kleine dingen die bijdragen aan een leefbare wijk. kom we gaan even een paar frambozen pikken!

we zijn veerkrachtig: we kunnen snel reageren op veranderende omstandigheden: in 2012 zijn we gestart met zogenaamde reïntegratie jongeren koppelen aan tieners uit de wijk. nu de economie aantrekt kom je makkelijker aan een baan. we zien steeds meer vrijwilligers bij ons die niet in een concreet hokje passen, nog moeten leren werken, of een ingewikkelder probleem hebben. daar bewegen wij in onze coaching in mee.

klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

hutspot in de keuken. Carolien, alleenstaand, lange slanke dame, nog lang niet uitgeleerd en altijd op plannetjes aan het broeden. Zo'n mevrouw waar je de weg aan durft te vragen. Ze zou zich waarschijnlijk in gaan schrijven voor een cursus pottenbakken en heel misschien zou ze hiermee een klein onderneminkje kunnen opzetten. "Ik heb het te druk gekregen," zei ze ineens. "Kan ik niet 1x in de twee weken blijven komen?" Ze had ook een seniore dame gevonden, waarvoor ze een administratief maatje was geworden. Uiteindelijk werd dit schema ook te druk en moest ze afscheid van ons nemen, "maar bel me alsjeblieft als jullie een keer te weinig mensen hebben, misschien heb ik dan net wel tijd." Maar ze had geen tijd meer, ze was druk bezig, met vanalles.... ze is nog een keer langs komen fietsen om 2 boeken over filosofie langs te brengen voor een andere vrijwilliger met wie ze uitgebreide gesprekken over het leven voerde en had het naar haar zin. Ze vertelde dat ze fijne herinneringen had aan hotspot hutspot en veel van mensen leerde, gebruiken die andere culturen met zich meebrachten en levensverhalen van mensen die haar aan het denken zetten. Maar ook over het zeilen binnen een horeca-bedrijf en het plezier dat ze had in het bereiden van mooie gerechten. Haar eigen verhaal stond niet op de voorgrond. Een goede luisteraar, een betrokken meedenker, die uitblonk op het moment dat een ingrediënt even niet voorradig was of vanwege allergie vervangen moest worden. "Oh, ik weet wel even wat. Zullen we even een zus en zo-nagerecht maken?" En dan toverde ze met alle gemak een hotspot-waardig alternatief op tafel. En haar echte verhaal? Dat had ze in haar dagelijks functioneren helemaal niet nodig om stappen vooruit te maken. Een nieuwsgierige sterke vrouw, die goed in het plaatje van inclusiviteit en diversiteit past.

"Prinses, actrice, model, turnkampioen, juffrouw, stewardess, mode-ontwerper, burgermeester, danseres" Alsof degene die het snelst en het hardst een antwoord kan roepen zijn zin krijgt, begint de 'kinderraad' van Heijprak te roepen wat ze later willen worden. Denara (12), Paula(11) en Belle(10) zijn de namen die ze zelf gekozen hebben om in deze #kleinrdam mee te verschijnen. We worden even onderbroken door flatbewoonster mevrouw Kuiken, die ons op een speculaasje trakteert en vol trots laat zien dat ze in het plaatselijke krantje staat. Zestig jaar geleden uit Schiedam vertrokken en daarna altijd overtuigd Heijplater gebleven. Denara wacht beleefd haar beurt af en als het krantje vrijkomt laat ze met een glimlach de achterkant zien, waar zij dan weer opstaat met haar verhaal. Een opstel dat ze op school heeft geschreven is ingescand en gepubliceerd. Met zijn drieën hebben zij er misschien wel de meeste Heijprak-uren van iedereen in de wereld op zitten. Ze komen al sinds het begin helpen met koken. Ze hebben lieve, strenge, leuke en grappige herinneringen aan voormalige locatieleiders en vrijwilligers. Bedienen vinden ze vreselijk, maar als ze na

12 RESPONSIBLE CONSUMPTION AND PRODUCTION

we werken met bijna 90% foodwaste, maar we gooien nog steeds te veel weg en nog te vaak bij de echte vuilnis, daar hebben we nog wel een klusje aan.

weet je wat ook een goed verhaal is? ook op non-food gebied kopen we zo min mogelijk. oma's oude koffiekopjes gebruiken we gewoon, voor een soepje of de koffie.

oude borden en oud bestek, krijgen we van onze gasten, en gebruiken we gewoon door elkaar.

in onze restaurants vind je stapels boeken voor jou, en voor de kinders, zit er wat leuks voor je tussen? neem lekker mee! hebben je boeken over, breng dan!

bedrijfskleding: onlangs kregen we koksbuizen gesponsored door oger bedrijfskleding, het waren pasmodellen over van de collecties voor horecaonderwijs.

de overhemden voor de bediening zijn een allegaartje uit de kringloopwinkel, maar

doordat we ze met ons logo hebben gezeefdrukt, is het toch een geheel.

de sociale onderneming [talentfabriek010.nl](https://www.talentfabriek010.nl) maakte onze schorten en sloven van oude etalagebanners van de we-fashion. met '[ik was hier](#)' doen zij onze was.

en de aankleding van ons restaurant: sloophout, kringloop en toch sfeervol zolang het de veiligheid en hygiene niet in de weg staat.

klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

het loten aan de beurt zijn om te bedienen, doen ze dit schattig en charmant. In hun achterhoofd weten ze dan dat ze de volgende keer in de keuken mogen helpen en met een beetje geluk elkaar helemaal onder de bloem kunnen smeren. "De BBQ buiten! Die was leuk." "Nee, nee, nee, de dance-battle, dat was veel leuker". Na democratisch overleg komen ze met zijn drieën overeen dat het misschien toch wel het leukste is, als ze zelf een toetje mogen maken. Als hotspot hutspot dicht is, kijken ze televisie of spelen ze buiten, maar het enthousiasme knalt opeens een stuk minder uit hun kelen. "De speeltuin is saaaai en verder is er op Heijplaat niets te doen. Vorig jaar konden we nog snoepjes gaan kopen bij meneer Koster, dan kreeg je weleens een extra snoepje gratis. Zo lief! Maar die winkel is gesloten en meneer Koster is overleden. Zo zielig!" De dametjes worden er zelf een beetje stil van. Tegenwoordig moeten ze met de bus naar Slinge om boodschappen te doen. Het is voornamelijk Denara die het woord voert, maar Paula en Belle lijken het er ontroerend mee eens te zijn. "School is saaaaai", doorbreekt Paula de stilte. "Ja, echt hè!", klinkt een Rotterdams duet aan dezelfde tafel. "Er zijn dit jaar weer allemaal nieuwe meesters en juffen op school gekomen." "Weet je hoe jullie hotspot hutspot leuker kunnen maken? Als we hier alleen koken en niet meer hoeven bedienen, dat er geen mensen komen!" Denara lijkt met haar snelheid van praten wel bang te zijn, dat er straks geen tijd meer is om alles te vertellen wat ze kwijt wil. Paula is het er niet mee eens: "Dat kan natuurlijk niet, anders koken we hier voor niets." "Ja," zegt Belle "want iedereen moet hier komen eten. Voor alle mensen met honger is het gratis en het is dichtbij. We willen wél kunnen rennen, maar dat mag dan meestal niet." Voordat Belle haar zin afheeft imiteert Denara een vreemde onbekende stem: "Anders raken we zogenaamd gewond." Je zal er dertig van in de klas hebben. Allemaal aan een tafeltje en allemaal met een mening en beweegdrang. Daar is in die saaie school vast geen tijd en ruimte genoeg voor. Als er hier in de keuken dertig van die muffins rond zouden lopen zouden ze het ook vast saai vinden en dan zouden we Robbie vast niet meer zien. Robbie (12) zit al de hele tijd aan de andere kant van de tafel op zijn mobiel, maar hij heeft alles gehoord wat er is gezegd. Met een knalgroene broek en een sjeke bril op zijn neus besloot hij dat "Robbie" hier zijn alias is geworden. De dametjes zijn de keuken weer in gejaagd, zodat Robbie rustig tijd heeft om zijn verhaal te doen. Hij is veel meer dan de jongen die al heel snel zijn diagnose benoemt. "Het betekent dat ik

dingen letterlijk opvat en dat het soms druk is in mijn hoofd." Hij is dit schooljaar op een andere school begonnen, waar hij niet meer gepest wordt. Hij is goed in NASK en biologie. "Ik zit op VMBO-T". Hij kijkt op het scherm van zijn telefoon. Meestal doet hij een spelletje of Whatsapp. Robbie heeft 1 vriend van zijn school waar hij mee appt en hij zit ook in de groepsapp van zijn klas, maar meestal typt hij daar niets in. Hij is blij met hotspot hutspot, want anders doet hij niet veel meer dan binnenzitten of fietsen. Robbie heeft echt alles gehoord en opgeslagen van het vorige gesprek, want hij beaamt wat de dametjes ook gezegd hebben: "Op Heijplaat is te weinig voor kinderen te doen. Als ik iets kon veranderen, dan zou ik eerst een supermarkt oprichten." Op de vraag wat hij zou veranderen in de hele wereld: "Ik zou zorgen dat de mensen minder egoïstisch werden." Robbie weet wel 'wat' hij zou veranderen, maar op de 'hoe-' en 'waarom-vraag' heeft hij geen antwoord. Hij is veel meer, dan de diagnose die hij zelf ter sprake bracht. Bij ons in de keuken zegt hij er geen last van te hebben. "Het is helemaal niet moeilijk om me hier te concentreren. Als het kan, werk ik liever alleen, dat is rustiger." Het wordt tijd om ook dit gesprek af te ronden, want er komen gasten binnen en Robbie gaat weer helpen. We moeten het nog even hebben over trots en over 'later als je groot bent'. Robbie denkt kort na, maar weet het dan: "Trots, toen ik zo'n toetje mocht maken met appels en peren en pitten. Dat zag er mooi uit en toen dacht ik: 'wow, heb ik dat gemaakt?' En als ik groot ben, dan ga ik mijn rijbewijs halen en emigreren." Hij heeft nog niet over zijn bestemming nagedacht, maar na hardop afwegen komt hij in Amerika terecht. Robbie vindt dingen en weet dingen, voor het hoe en het waarom moeten we maar bij iemand anders wezen. Daar is hij niet van. Hij heeft geen idee waarom hij naar Amerika zou willen emigreren. "Dag Robbie, veel plezier in de keuken." Zijn mobiel gaat in zijn broekzak en na het handen wassen staat hij al snel bij het hoofdgerecht. Je zal er maar 30 van in je klas hebben. Dan zal je vast balen dat je ze niet allemaal, de hele tijd en tegelijkertijd alle aandacht kan geven die je zou willen.

DRINGEND ACTIE OM DE KLIMAATVERANDERING EN HAAR IMPACT TE BESTRIJDEN.

alles begint klein. je stopt een zaadje in de grond en er komt een plant uit en misschien wel een vrucht.

bij hotspot hutspot zijn we volop met duurzaamheid en het klimaat bezig. dat is toch denk ik ondertussen wel duidelijk?

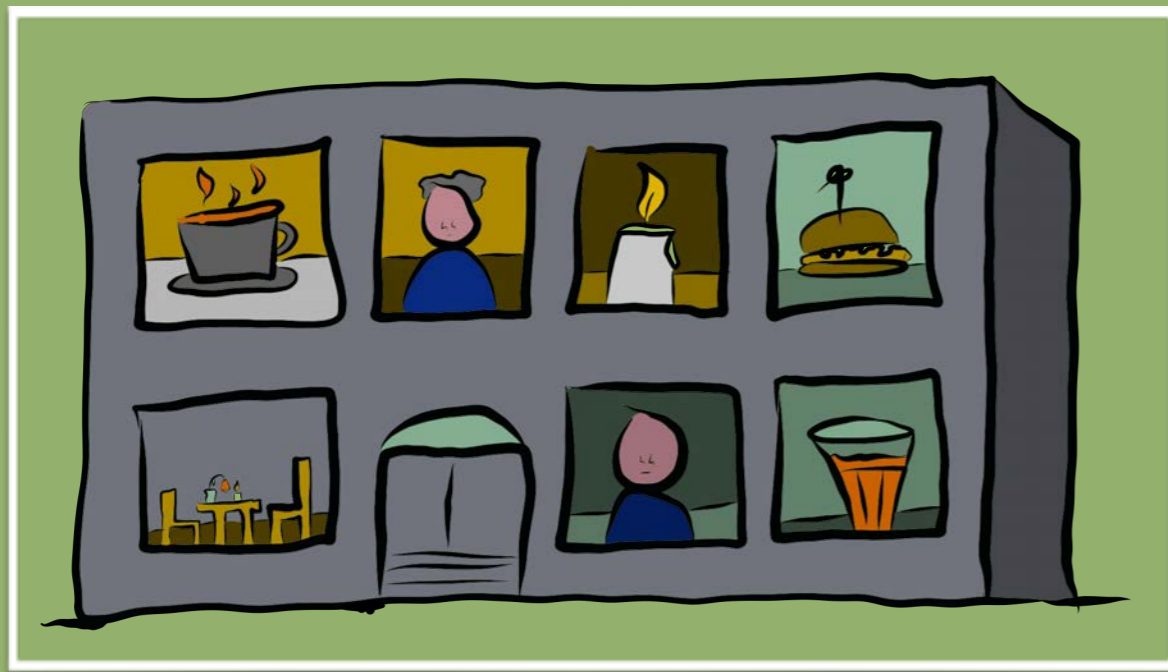
tesla's en zonnepanelen, biologische groenten of 3sterren beter leven kip daar hebben onze vrijwilligers niet zoveel mee, want dat kan niet als je een uitkering hebt. en juist daarom is hier volgens ons nu de grootste slag te slaan. kijken hoe je leven goedkoper kan, je meer geld over houdt, en het ook nog es goed voor het klimaat is. dat krijgen ze mee in een creatieve omgeving als hotspot hutspot. dat prikkelt en enthousiasmeert.

deze cocktail hier die kostte niks, behalve tijd en arbeid. van een kletskep van fruitpulp, van kerstkransje tot zelf gedroogde fruitchips.

klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

In een koekje zit zout. Je proeft niet dat het erin zit, maar je proeft het wel als het er niet in zit.

De flat lijkt wel een camping met een karig recreatieprogramma. Elke verdieping heeft zijn geheime en gesloten deuren. Sommige deuren gaan open, andere deuren maar soms en bij een groot aantal mensen, omdat er dan iemand binnenkomt en niet omdat de bewoner nog buiten komt. Hoe hoger je woont, hoe mooier het uitzicht. De helft van de bewoners heeft de zon in de ochtend, de andere in de middag. De zorg loopt gelukkig niet in witte jassen door de gangen, maar zijn de lieve en geduldige krachtpatsers met te weinig tijd en geld en het hart op de goede plek die de gangen levendig houden.

Het winkeltje is al een tijdje weg. Op maandagmiddag zaten de eerste spelers al klaar om half 1 op hun vaste plek voor de bingo die om 3 uur ging beginnen, maar de bingo is niet meer: het is te duur geworden om prijsjes te kopen. Twee jonge

bewoners van de flat hebben dit nog een tijdje zelf kunnen organiseren, maar helaas, het werd te lastig. De sjoelclub is hierna opgericht, maar heeft minder spelers dan de bingo. Dagelijkse wandelingetjes, af en toe een sigaretje bij de ingang van de flat. Om 12:00u zitten mevrouw Hengst en mevrouw De Jong klaar voor een warm prakkie in ons restaurant. Met de mooie temperaturen van dit jaar zat er nog wel een groepje bewoners buiten op het terras en zag je nog eens iemand, maar daarvoor is het tegenwoordig alweer te koud. Mensen schieten langs het restaurant de lift in en uit. Een enkeling heeft een autootje, sommigen sjokken met hun wagentje een keer per dag naar de buurtsuper. Er worden een paar hondjes uitgelaten.

Om 16:00 komt Maria voor een broodje kaas, gaat dan weer naar boven om haar medicijnen in te nemen en is 16:45u weer beneden om voorafgaand aan haar avondeten "1x brood met boter" te bestellen.

Om 16:15u schuift Gerrie binnen, stipt. Wat zou Gerrie de hele dag gedaan hebben? Al minstens 10 jaar niet in de buitenlucht geweest. Vaste plek in het restaurant, tegenover Maria, die ervan verzekerd kan zijn dat Gerrie haar plek bewaakt. Maanden geleden liep Gerrie nog met een rollator, maar het schuifelen lijkt best goed te gaan. Eerst maar een "kleine jus" voor Gerrie persen.

Om 17:00u begint de groepstafel van onze 40-,50-,60ers zich te vullen. Hier wordt nooit veel gepraat, maar om 17:30u altijd wel lekker gegeten.

Om 18:00uur zitten de drie seniore vriendinnen aan tafel 13 voor een warme maaltijd. Kritisch weten deze dames wat ze wel of niet in hun eten willen. Standaard een cappuccino als toetje.

De flat met lange verdiepingen en kleine kamertjes heeft een rustig ritme in een snelle stad. Vaste patronen, waar af en toe iets verdwijnt, maar waar afgelopen jaar wel meer diversiteit is gekomen door de komst van hotspot hutspot. Dit 'dorp' van twaalf etages is weer een buurt van de stad geworden. 'Buiten' komt niet meer alleen

WEES ZUINIG OP DE ZEE EN DE NATUUR

wat heb je daar nou mee te maken als hotspot hutspot ?

vis is een prachtproduct. het wordt ook door alle culturen gegeten, dat is fijn voor de grote groep halal eters die we ook vaak te gast hebben. als wij vis kopen gebruiken we daarvoor de viswijzer, en dan

kiezen we voor vis die niet overbevist is en met uitstreven bedreigd, zoals de meeste tonijn en paling dat is. en we kiezen voor vis die zo lokaal mogelijk is. haring, mosselen of vis met het fsc of msc label, en in het seizoen, dus niet als ze kuit hebben. we vragen groothandels als sligro en schmidt zeevis hier eerlijker, en transparanter over te zijn. onze schoonmaakmiddelen die toch ook in het water belanden hebben echt nog de nodige aandacht nodig, dat is ingewikkeld.

als we groente en fruit kopen, dan doen we dat zoveel mogelijk in het seizoen, zo lokaal mogelijk. en verder.. gebruiken we de groente en fruitkalender app van milieu centraal. zoals ze zelf zeggen: praktisch over duurzaam. wist je dat bananen eigenlijk altijd kunnen, en babymais echt heel slecht is voor het milieu?

op dit moment zijn wij nog op zoek naar een nieuwe imker voor onze eigen honing, we hebben nog plek voor meer kippen, en als je nou houdt van kadootjes geven: fruitbomen en struiken maken we altijd plek voor. lekker, goed voor je gezondheid, en goed voor het milieu.

klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

maar binnen om te zorgen. Allerlei pluimage komt naar binnen. Google eens op Stichting Fier. Lees eens terug in de bijdrages van #kleinrdam welke bijzondere verhalen de flat in zijn gekomen. Uw komst is voor ons 'voormalig dorp' veel meer dan alleen een drie-gangen-menu uit onze keuken naar uw tafel. Uw komst betekent voor heel veel prachtige bewoners dat ze weer bij Rotterdam horen.

December staat voor de deur en het bezoek in de kamertjes neemt toe, voor een aantal mensen. De lichten worden gedimd en er gaan meer kaarsjes aan. De brandweer zal wel weer een paar keer moeten komen kijken waar het alarm voor is afgegaan.

Een trouwe lezer van #kleinrdam zei laatst: "leuk geschreven, maar het doel van het verhaal ontgaat me soms." #kleinrdam wil de stem zijn van de gewone bijzondere rotterdammer, die niet door iedereen wordt gezien. We proberen vaak niet dat ze er zijn. Het zijn vaak geen Hollywood-verhalen met een happy end, maar wel levens met (nieuwe) lichtpuntjes. In een maatschappij die maakbaar denkt te zijn, kom je vaak alleen maar mensen tegen die het zich allemaal anders hadden voorgesteld als kind. Ze zijn er, want we zouden het proberen als ze er niet waren.

Boxershorts, korte broek, trainingsbroek en spijkerbroek aan. Nette sneakers, een trainingsjasje van een grote Europese voetbalclub en een klein tasje schuin om de nek. Rico, niet zijn echte naam, is wel een beetje een baas. Hij zou zomaar 21 kunnen zijn, maar hij is 16. Examenjaar basis-kader op een nieuwe school. Je zou achter dat altijd vriendelijke gezicht niet verwachten dat hij door een geweldsincident een nieuwe school heeft moeten zoeken. Een positief gezicht waar geen wantrouwen of agressie op te bespeuren valt. Elke, soms onnozele, vraag wordt op zijn minst ondersteund door een ietwat sullige glimlach. Hoe groot moet het verschil in werelden zijn (geweest) waar Rico in leeft. School, thuis, straat en nu ook Hotspot Hutspot. Opgegroeid in West en op Zuid: "Ik was 7 of 8, toen maakte ik voor het eerst een steekpartij mee, maar ik besepte niet wat dat was, dus het deed me niets. Maar de wereld klopt eigenlijk niet. Terrorisme? Ik weet echt niet wat ik er van denken moet." Rico weet wat er te halen valt, hoe lang hij er voor nodig heeft om het te regelen en hoeveel iets kost. Hij lijkt het allemaal al wel gezien te hebben: wapens, drugs, diefstal, snel geld. Gezien dus! Aan de erge dingen heeft hij nooit meegedaan, maar een fiets op straat is toch eigenlijk van iedereen. Buiten, in zijn wereld.

“Bevorder vreedzame en inclusieve samenlevingen met het oog op duurzame ontwikkeling, verzeker toegang tot justitie voor iedereen en creëer op alle niveaus

doeltreffende, verantwoordelijke en open instellingen. “ zo luidt de hele tekst. dat is waar wij voor staan. als het nodig is gaan we echt de strijd aan met het systeem, en daar hebben we echt vaak wel goede hulp bij. hoe krijgen we onze mensen verder, en wat kan er wel ondanks het systeem, en waar kunnen we invloed uitoefenen om het systeem in het belang van zijn burgers goed te laten functioneren?

wij hebben jouw talent nodig om deze doelen te realiseren. vertel het verder, deel het. wij hebben dit niet uitgevonden, we zijn gewoon een heel klein puzzelstukje. doe mee als

mens, overheid, fonds, instantie en bedrijf.

<https://www.sdgnederland.nl>

<https://sustainabledevelopment.un.org>

hotspotspot.nl

klein rotterdam

OVER VRIJWILLIGERS BIJ HOTSPOT HUTSPOT

Hij vertelt over een paar zaakjes waar hij nooit mee in de problemen is gekomen en schrikt van een gemene suggestieve vraag. Met grote open ogen en zijn mond open kijkt hij op en zegt niets. Hij lijkt het liefst uit die wereld weg te blijven. Hij schetst een beeld van zichzelf dat ook helemaal niet bij de Rico die wij kennen past.

“Het is niet makkelijk hoor op Zuid om positief te zijn, je weet niet wie je kan vertrouwen.” Je ziet hem nadenken over de vraag of hij rolmodellen of goede voorbeelden heeft in zijn leven. Hij komt er niet uit. “Vroeger wilde ik alleen maar voetballen, lachen, alles. Nu wil ik mij focussen op school en muziek maken. Ik wil positief zijn en mijn downkanten laten verdwijnen.” Rico vertelt over zijn schoolwissel, hoe hij zich in het nauw gedreven voelde en niet geleerd had op een andere manier te reageren. Hij zou het zo weer doen in dezelfde situatie, maar heeft er wel van gebaald. Hij wil zijn moeder dit allemaal niet aandoen. Zijn rapteksten zijn voor een groot gedeelte ook negatief van aard, maar daar wil hij verandering in brengen, het woord positief valt wederom.

Hoe komt zo’n jongen als jij bij hotspot hutspot terecht? “Via mijn broer zijn stage. Hij heeft mij meegenomen en toen ben ik gebleven. Het is hier positief, ik heb altijd zin om te gaan.” Het woord ‘positief’ valt weer. Wij zien Rico graag komen. Vaak op tijd, geen sneltrein en we zien hem nog niet meteen een kookboek schrijven, maar hij geniet, heeft lol, klaagt amper en we kunnen hard om hem lachen. Onze keukencowboy: met twee schoonmaaksprays gewapend valt hij de afzuigkap aan. Als een logge diesel voert hij zijn opdrachten (uiteindelijk) echt wel uit. Als je goed kijkt, is hij veel minder lui en ongeïnteresseerd dan je zou denken.

Succes met je examenjaar Rico, we hebben genoeg rustige plekken in het restaurant om te gaan zitten leren, als je dat nodig hebt. Je bent welkom en kunnen jouw vrolijkheid goed gebruiken. Als alles klopt wat je zegt, snap dan, dat jij een positief voorbeeld voor anderen kunt zijn.

